

Allah'ın sınırları

Mehmet Şenyiğit: “Had cezası ne demektir? Kur’ân’da var mıdır? Bu konuda genişçe açıklama yapar mısınız?”

İnsan eşref-i mahlûkattır. Şerefli yaratılmıştır ve yeryüzünün halifesi kılınmıştır. Şerefini ve hilafet makamını korumakla emrolunmuştur. Yüce İslam dini insanın şerefini korumak ve insanı dünyada ve ahirette mutlu kılmak için gönderilmiştir.

İnsanın dünyada ve ahirette mutlu olması, insanın faydasına olan şeyleri yapmasına, zararına olan şeylerden sakınmasına bağlıdır. Bunun için de insanın şu beş şeyi koruması gerekir: 1-Dinini, 2-İrzini (iffetini), 3- Aklını, 4- Neslini, 5- Malını. İşte İslâm Dini, insanın bu beş değerli kıymetini korumak ve yeryüzünden fesadı kaldırmak için bir takım kanunlarla, bir takım emir ve yasaklamalarla gelmiştir. Bu yasaklara Allah'ın haram hudutları, yani yasak sınırları denmektedir.

Her bir yasak sınır çizgisine had denmiştir. Bunların hepsine birden ise hudut denir. Haddin çoğulu huduttur. Sınır çizgisini, yani kırmızı ışığı geçenler için Kur’ân’da cezalar tayin edilmiştir. Bunlara had cezaları denmektedir. Tayin eden Cenâb-ı Allah'tır. Had cezasını uygulama yetkisi de devlet başkanında veya onun adına hâkimlerdedir. Başka kimselerin had cezasını uygulama yetkisi yoktur. Başka kimseler had cezalarını uygulamaya kalkarlarsa duyguları karışır ve zulmetmiş olurlar.

Had cezalarının hikmeti, kişinin işlediği günaha benzeyen veya günah cinsinden bir cezayı çekerek günahından pişman olması, tövbe etmesi, kendisini ıslah etmesi, günahından bağışlanması ve derecesinin yükselmesidir. Böylece Allah'ın huzuruna günahsız veya günahı bağışlanmış ve derecesi yükselmiş olarak gitmesi gaye edilmiştir. Bundan dolayı had cezası Müslüman olmayana uygulanmaz. Müslüman olmayanlar kendi kanunları ile yargılanırlar.

Günahların bir kısmı kişi ile Cenâb-ı Allah arasında gizli bulunmaktadır. Bir kısmı kul hakkını ihtiva etmektedir. Bir kısmı da sosyal içerikli olup toplum hukukunu ilgilendirmektedir. Had cezası toplum hukukunu ilgilendiren günahlar için söz konusudur.

Kul ile Cenâb-ı Allah arasında gizli bulunan günahlar için tövbe, kul hakkını içeren

günahlar için hakkın ödenmesinden sonra tövbe, sosyal içerikli olup toplum hukukunu ilgilendiren günahlar için de had cezasının uygulanmasından sonra tövbe etmesi teklif edilmiştir. Meselâ: “Helâk edici yedi şeyden sakınınız: 1- Allah’a şirk koşmak, 2- Sihir yapmak, 3- Haksız yere adam öldürmek, 4- Yetim malı yemek. 5- Faiz yemek. 6- Düşmana hücum sırasında savaştan kaçmak. 7-Zinadan masûm olup hatırından bile geçmeyen Müslüman kadına zina iftirası yapmak”¹ hadisinde yedi ayrı günahın söz ediliyor. Bunlardan bir kısmının günahından arınmak için doğrudan tövbe, bir kısmının günahından arınmak için de had cezasını uygulayan kurum varsa, uyguladıktan sonra tövbe etmesi ile kişinin günahları silinmektedir.

Eğer had cezasını uygulayan bir kurum yoksa kişinin doğrudan tövbe etmesi teklif edilir. Bu durumda tövbe kişinin günahının bağışlanması için inşallah yeterli bulunmaktadır. Fakat ıslah olmayan kişi için, had cezasını uygulayan kurumların bulunmadığı yer ve zamanlarda, had cezasına benzer bir cezanın kader-i İlâhî tarafından takdir edildiği çok görülmüştür. Çünkü had cezası Allah’ın adil hükmüdür. Eğer uygulanmazsa, iş kader-i İlâhîye kalır. Kişi tövbe ederse, cezadan kurtulur. Tövbe etmeyip ıslah da olmazsa, ameli cinsinden bir cezaya kaderce çarptırılır. Meselâ iftira atan, iftiraya uğrar.

Dipnotlar:

1- Buhârî, 2615